

Aşka Yürüyenler
Ebru amur

AŞKA YÜRÜYENLER

CİNİUS YAYINLARI

Moda Caddesi Borucu Han No: 20 Daire: 504-505
Kadıköy 34710 İstanbul
Tel: (216) 5505078
<http://www.ciniusyayinlari.com>
iletisim@ciniusyayinlari.com

Ebru Çamur
AŞKA YÜRÜYENLER

BİRİNCİ BASKI: Ocak, 2019

ISBN 978-605-7593-72-6

Baskı ve cilt:
Cinius Sosyal Matbaası
Çatalçeşme Sokak No:1/1
Eminönü, İstanbul
Tel: (212) 528 33 14

Sertifika No: 12640

© EBRU ÇAMUR, 2019

© CİNİUS YAYINLARI, 2019

Tüm hakları saklıdır.
Bu yayının hiçbir bölümü yazarın yazılı ön izni olmaksızın,
herhangi bir şekilde yeniden üretilemez,
basılı ya da dijital yollarla çoğaltılamaz.
Kısa alıntılarda mutlaka kaynak belirtilmelidir.

Printed in Türkiye

EBRU ÇAMUR

 Cinius Yayınları

İÇİNDEKİLER

salıncak	11
su.....	13
sev beni	15
ses	17
rahmet.....	21
özlem.....	25
meryem.....	27
kıymet	29
kaybolan.....	31
kavuşma	33
kapı	37
ışık	39
hasret.....	41
gökkuşığı.....	43
el.....	45
dönüş.....	49
doğum.....	51
çınar.....	53
cennet.....	55
can cana	59
bilinmeyen.....	63
beyaz ve siyah.....	65
aşka yolculuk.....	67
aşka yürüyüş.....	71
an	77
ab-ı hayat	79
mavi.....	83

ablama...

önsöz

dile geldi kalpten,
döküldü kelimeler.
canlar,
yoluma eşlik edenler.
bu yola hoşgeldiniz!
aşka yürüyenler...

salıncak

ve ben, sevdiğimin gönlünün salıncığında
sallanmaktayım,
usul usul.
nefesinin sesi ile...

su

sen, hep içimde
kalbimde
başımın tacı olan
eşim.
söyle bana
sabrın sonu selamet midir?
kavuşma mıdır?
söyle bana eşim
bu yangın
içimde yanmakta olan nicedir
ne vakit söner?
nefesin ile
varlığın ile
sen söyle bana!
bitsin bu yangınlar
ferahlasın içlerim
ferahlat beni!
canımın efendisi
ferahlat...

sev beni

sev beni
sadece sen sev beni
ömrüm, göğsünde uyuyup
kalbinin sesini dinleyerek aksın geçsin.
sadece sen sev beni,
dizlerinde uyut
saçlarımı severken.
sadece sen sev beni
gezdirirken gönlünün bahçelerini
tut ellerimden sıkı sıkı
sadece sen sev beni sevgilim
ilk defa dünyaya gözlerini açan
bir bebeği sever gibi sev beni.

ses

'sessizliğin sesini, bana anlatır mısınız?'
diye soruyorsun
'anlatırım' diyorum,
'benimkini.'
'gözlerini kapat' diyorum önce, sonra geçip
kulağının yanına,
usul usul fısıldayarak başlıyorum anlatmaya.
yaslanıp arkana
tüm ağırlığını bırakmaya başlıyorsun
oturduğun yere
bırakıyorsun ağırlığını dünyanın merkezine
doğru.
göklerden süzülerek gelen hafiflik konuveriyor
tam da kalbinin üstüne.
kalbinin üstüne gelip konunca bu hafiflik hissi,
hafif hoş bir ürperti sarıyor bedenini
ve içini kaplıyor hoş bir ıtırın kokusu,
sonra da leylakların, tam da ta içine,
varlığının olduğu yere doğru.
birdenbire duyamaz oluyorsun
kulağına fısıldayarak, anlatmaya başlayanı
yani beni...
sen, hiç fark etmeden ben.
ben, hiç fark etmeden sen oluyorum.
sonra sen, senin içinde başlıyorsun
usulca yürümeye kendi topraklarına doğru.
yumuşak topraklarına, kalbinin üstündeki
hafiflik hissi ile ağır sandığın cüssen ile.
basarken de ne çok şaşırıyorsun yerin,

senin olan topraklarının yumuşaklığına.
yürümeye devam ediyor
sen ve hafiflik hissin.
leylak kokusunu çekerek topraklarındaki
içine doğru.
akarsuların şelale olup aktığı,
yedi rengi barındıran
içinde bir göl kenarına doğru yürüyorsun.
gölün kenarında durup uzun uzun izliyorsun
aksini göle vuran
sen olan beni.
bir adım atıp gölün içine doğru,
sonra bir adım daha,
sonra bir adım daha daha da yaklaşıyorsun
kendine doğru.
o an, kulağında fısıldayan sesi
tekrar duymaya başlıyorsun.
sen, sen olmuşsun.
ses de kendisi.
sen ve ses yan yana adımlarınızı atıyorsunuz
gölün serin suyuna doğru.
bir adım bir adım daha derken
gökkuşağı şelalesinin altına gelip,
bu suya bırakıp tüm varlığınızı
başlıyorsunuz dinlemeye
dünyanın ve sessizliğin sesini...

rahmet

kalbimin büyüklüğü ne kadardır diye
düşünmekte idim
nice zamanlardır...
ne vakit ki sen bana 'sev, sadece sev' dedin,
anladım
deryayı, denizler kadar olduğunu...
sadece sev...
'sadece sev' dediğinde bana,
denizime rahmetler yağdı ki
ne rahmet.
o rahmet ki taşırdı denizlerimi,
yeryüzünün topraklarına doğru.
rahmetin, dalga dalga yayıldı toprağın
dibine doğru
hem de en dibine.
yerlerin dibine kadar.
oradan da birleşti altındaki sular ile yerin
dönmek için tekrar bana,
bir olmaya
birliğine...
her bir zerrem dağılıp yeryüzüne,
dönüp dönüp bana geldiler.
büyüdük severken.
olduk tam
yer ve gök ile.
rahmetinin, ihtişamının sevgisini büyütür iken
korkularımızı da büyüttük beraberinde.
rahmetinin içime akmasının verdiği zevk ile
çoşup taşar iken yerin topraklarına

ya zarar verirsem bilmeğim yerin topraklarına...
demez mi ki sonra o toprak bana
sen!
neden benim olana taşıyorsun?
demez mi ki bana
sen!
neden olduğun kadar,
olabildiğin kadar taşmıyorsun da
benim olandan çalıyorsun!
hırsızlık da tam bu değil midir ki?
senin olmayan yere,
zevkinin coşkusu ile geçip kendinden,
görememek vereceğin zararları?
işimiz görmek iken
sevgi ile yaratılanı...
işte ben de hırsız olmaktan korkmaktayım,
çalmaktan.
hiç de niyetim o değil iken,
sevmeye çalışmaktan başka...
korkutan;
varlığının verdiği mutlulukla sarhoş olup
unutmak diğerlerini...

özlem

sevdiğim,
bugün seni ne ellerinden
ne ayaklarından
ne gamzelerinden
ne de kirpiklerinden öpüyorum.
bugün seni ruhundan öpüyorum.

meryem

sen, ben olsan şimdi
rüzgarın sesini dinlesen
yapraklara her esip geçtiğinde
şimdi.
sen, ben olsan şimdi
dinlesen kuşların sesini, aşkı anlatan.
şimdi.
sen, ben olsan şimdi
hissetsen ruhumun dinginliğini.
şimdi.
ben, sen olsam şimdi
hissetsem varlığının ateşini.
şimdi.
ruhumda...

kıymet

bu gözler seni arıyor
görmek için varlığını.
bu gözler
yaratılan her şeyde
seni arıyor.
söyle sevdiğim
öteki yarım
neredesin?
yorgun düştü bu beden
yollarda...
yitirdi umutlarını çoğu zaman
yollarda.
düştü
hallerden hallere.
görebilmek için
bir kez daha seni...

kaybolan

sevdikçe seni
en derinlerime doğru
kaybolmak
hem de hiç kaybolduğundan endişelenmeden...
korkmadan.
çünkü sen hep bilirsin ki
götürdüğün derinlerde beni,
saklı olanı,
cennetini âlemlerin
gezdirdiğini.
kaybolmak,
gizli cennete girişin sırrı.
kaybolmak,
bulmak benliklerimizi...

kavuşma

biliyor musun sevgili,
bazen kendimi birçok kolu olan
bir nehre benzetiyorum.
akıyorum su gibi.
geçtiğim, aktığım topraklar yeşeriyor.
oysaki ben akıyorum yeşertmek için toprakları.
ulaşmak için denizime birçok koldan,
tek olmak ve denizimde 'hiç' olmak
küçük bir dalga olup karışmak için
denizime akıyorum.
ben ve ben sadece akmak istiyorum.
bazen akarken yolumu, yönümü kaybediyorum.
işte sen de 'o' ol istiyorum,
beni denizime götüren rehberim.
benim rehberim olur musun tutar mısın elimden,
akarken ben?
sel olmadan, hiçbir yeri yıkmadan,
bana usul usul akmayı öğretir misin?
beni denizim ile buluşturan olur musun?
sadece var olur musun?
her daim yanıyorum, ondandır su olup akma
isteğim.
yüreğime su serpenim olur musun?
kalbimin üstünde bu kadar ağırlık varken
bunları kalan son güç kırıntılarımla ile
bir kenara atıp, ferahlatıp yüreğimi,
sana yer açabileceğimi de nerden çıkardım?..
hazinemiz denizler âleminin diplerinde
saklı dururken,

dalmadan önce bu derin sulara,
son nefesini alıp patlatırcasına ciğerlerimi,
yetecek mi sandın bu uzun kısa nefesim,
çıkarmaya yetecek kadar hazinemizi saklandığı
derin sulardan?..

bana; 'sadece var olur musun?'
her daim yanıyorum ondandır,
su olup akma isteğim...
yüreğime su serpenim olur musun?'
diye sormuştun zamanlardan karanlık bir vakit.
sen yüklerini bırakmaya hazır mısın
ruhunun üstündeki, ki onlar yosun tutmuşlar
yüzyıllar boyu.

sen hem yanan, hem su serpenin olmadan
yüreğine nice sular serpsem
şelaleler olsam aksam topraklarına
ya da bir nehir olsam sarsam topraklarını
dört bir koldan, çatlatsam topraklarını şiddetle,
girebilmek için derinlerine...
bir olmak, harmanlanıp ulaşmak için birliğin
zevkine.
söyle sevgili, sen boşaltmadan yüklerini
kalbinin semerlerine dolup taşan
aksam topraklarına,
yine de su serpenin olur muyum?

kapı

kapında esmekteyim bir rüzgar ile
esip geçip, karışmak için semaya...
yorulmuş ruhunun üzerindeki tozları üflemek
esip kalbinin kuruyan topraklarına,
ekmek için umut tohumlarını.
sulamamışsın içini.
çöl olmuş kalbin.
vahamızı yaratmak için
çöllerinde
beklediğin de nedir!
birlikte yeşertmek için
umudu
kurumuş topraklarında
beklediğin de nedir!
kolay olan ormanlar içinde
bir umut fidanı olmak mıdır,
yoksa çölde bir sahra olabilmek mi?..
ben, kalbinin çölünde sahra olmak
mucizenin küçük bir parçası olmak isteyenim...
görmek isteyenim yeşeren umut tohumlarını
kalbindeki.
bu sebeptendir ki sebat etmekteyim...
kapında.
bu sebeptendir ki yanmaktayım
kalbinin çölünde...

ışık

ilk bu kapıdan girdin
susuz kalmış
gönlümün bahçesine.
tüm canlılığını
güzelliğini
kaybetmiş olan
bahçeme.
nakşettin toprağıma
kudretini
akıttın varlığının ihtişamını
toprağıma.
her bir zerreme nakşoldu
kudretin.
başlattın yaşamı
topraklarımda.
hoş geldi varlığın
kudretin
içime
hoş geldin ruhum
hoş geldin...

hasret

sen,
özgürce uçan gökler âleminin yedi katında!
her katında bu âlemlerin.
hem de gönlünce gezen,
çeken havasını içine semaların...
ben,
dünya âlemini kaplayan,
hem de her bir zerreciğini.
üzerimde nehirleri, dağları, vadileri,
denizleri barındıran.
ben yine ben,
konmasını bekleyen çamurlu topraklarına,
âlemlerin yedi katından gelen bu kuşun.
hem de ne sabırla!
konsun ki; gök ve yerin ancak kıyamet koparsa
birbirine kavuşacağına, karışacağına
inananlara ibret-i âlem olsun.
ben,
hasreti ile
bekleyen...

gökkuşağı

elimin ortasında tuttuğum sıkı sıkı
şaşkınlıkla baktığım
gökkuşağım.
varlığından mahrum bırakma beni.
sen büyük olansın,
ben ise küçük olan.
avuçlarına koyduğum kalbimin her bir yerine
yaşamın coşkusunu akıtsın
sevginin çeşmesi.
ve kalbimi yaşat
varlığın ile...
akıt, sevginin çeşmesinden, ki o ab-ı hayat
çeşmesi
değil midir ki sonsuz ve sınırsız olan,
sadece sen sev beni
usul usul
sessizce
konuşmadan...

el

günüşüm,
nicedir saklanmaktayım
beni bulduğun yerde.
gün ışığından uzak.
renkleri solmuş, kanı çekilmiş tüm damarlarından,
göremediği için ışığını.
hayatı böyle zannederek saklanmış köşesinde.
yıllar geçmiş
belki de yüzyıllar.
zamansızlık zamanı olmuş.
vakitlerden bir vakit
saklandığı yerin kapısız kapısında
biri belirmiş
karanlığa alışmış gözleri
seçememiş varlığını 'o'nun.
emin olmak için bir adım atmış kapıya doğru.
yaklaştıkça ışık artmaya başlamış, gözlerini
yakmış.
korkarak geri atmış adımını, yanmamak için.
sonra bir ses duymuş 'gel' diyen.
emin olmak için beklemiş duyduğuna
'gel' diyen yine aynı ses.
olduğu yerde kalmış
kalbi o kadar çarpmaya başlamış ki
ışıksız kalmış bedeni bu sarsıntıyı kaldıramayıp,
düşmüş yere.
kendisi ile kalmış baş başa,
var olmak ile gitmek arasında...

yeni bir âlemmiş gitmek, var olmak ise bildiği
bir yer.

kalmış kendisi ile bir vakit daha
ve seçmiş gitmeyi yattığı yerde.

'gel' diyen aynı ses yine kulaklarına gelmiş
rüzgarın esintisi ile.

açmış gözlerini bakmış
ondan gelen sesin olduğu yere.

görebildiği sadece
ona 'gel' diye uzatılan bir çift el olmuş.

dönüş

sevdiğim,
dergahındayım.
dönüyorum
oldum bir semazen.
huzurunda durup
alıp gönül selamını
dönüyorum.
aşkın ile
dergahında
döndükçe
büyüyorum.
sıyrılıyorum her bir yükümden.
her bir hırkamı sıyırdığımda
bıraktığımda
dergahının bahçesine
dönüyorum
sana doğru.
en çok da kendime doğru
aşka doğru...

doğum

yerim,
dergahın.
bahçesinde dergahının geziyorum nicedir.
yoksun!
ölmeden ölüyorum varlığın ile.
aşkın içinden geçiyorum
yanarak...
içime suların serpilirken, ferah ferah.
her an ölüp
her an yeniden doğuyorum.
aşk ile...

ınar

sevdiğim,
gönlümün efendisi.
sen benim ne yârim, ne öteki yarım,
ne de kadim dostum ol.
sen benim gölgesinde yaslanıp dinlendiğim,
dallarından toplayıp umutlarımı
cebime doldurduğum
kocaman, güçlü ınar ağacım ol...

cennet

parçalara ayrılmış ruhum
savrulmuş âlemlerden âlemlere.
seyyah olup çıkmışım yollara,
toplamak için parçalarımı
yedi âlemlere savrulan.
geçmişim bilmediğim diyarlardan,
geçmek de ne geçmek.
hiç bitmeyeceğini sandığım yollardan geçmişim
bulmak için savrulan parçalarımın
belki de birini.
ne de çok şey öğrenmişim
geçerken yollarından o diyarların.
bulup koymuşum yerine,
savrulan ruh taneceğinin her birini
yerine.
hep ama hep aramışım çıkışını,
yürüdüğüm âlemlerin.
çıkabil ki,
düş tekrar yollarına bulabilmek
ve ait olduğu yere koyabilmek için
savrulanını.
her bulup, yerine koyduğunda parçacığını
ruhunun,
sanmışsın ki bu son parçandı seni bir olmaya,
tek parça olmaya götürecektir olan...
sabır nedir bilir misin sen?
sabır!
bulduğunda her bir parçanı
aynı kudretle yollara düşebilmektir

bulmak için diğerlerini...
sabır nedir bilir misin sen?
sabır!
her bir âlemin kapısından çıkarken
bırakabilmektir olduğu yerde
olduğu gibi oranın güzelliğini.
kalbine koyup, yola düşüp,
kapayabilmektir kapılarını
hiç de düşünmeden.
ve kilitleyip anahtarını koymaktır cebine
yeni yollara düşeceklere umut olabilmek için
vererek sihirli anahtarını kapının,
sırlar âleminin kırk düğümlü kapısının anahtarını.
ki onlar bilsinler
her bir karanlık yolun aydınlığa ulaşacağını...

can cana

varlığım da yokluğum da
fakirliğim de zenginliğim de sensin.
göğün kubbesinin altında yeryüzü salıncağında
sallanmaktayız yan yana.
göz göze, can cana.
seyretmekteyiz güzelliğini yaratılanın
el ele, diz dize.
can cana.
damarlarımızdan, kanlarımız yerine
gördüklerinden sarhoş olmuş
ruhlarımızın parçaları dolaşmakta.
gel,
birakalım tüm endişeleri, korkuları, ümitsizlikleri de
seyrine dalıp sarhoş olalım
güzelliği karşında yeryüzü âleminin,
yine yeniden.
maşuk olalım.
yollara düşelim,

keşfi için bu âlemin.
bu sefer el ele, yan yana,
can cana.
varlıklarımızı edelim teslim
birbirimizin ellerine.
bu rüya âleminin içinden geçerken,
şükür edelim aldığımız nefesler için yan yana iken.
sevdiğim,
gök kubbeden inip
yeryüzü âleminin topraklarına basmak
ister misin,
maşuk olmak isteyen bu kul ile?..
can cana yürümek ister misin,
yerin toprağının üstünde?

bilinmeyen

bilinmeyen bir hazinesin,
sen.
gönlünün hazinesini keşfetmek isteyenim
ben.
seni bildikçe
tanıdıkça,
gezdikçe
gönlünün hazinesinde,
çektikçe havasını bahçenin içime,
biliyorum ki sana bir adım daha yaklaşıyorum.

beyaz ve siyah

ben sen olayım
sen de ben.
ben sana yakınlaşayım
sen de bana.
her bir adımda birliğe
her bir adımda hiçliğe.

aşka yolculuk

bazen umutsuz, yorgun, bazen kızgın ve öfkeli,
bazen coşkulu, neşeli hissettiği bir yolda
yürümekte idi
nicedir.
yolda,
bazen çorak yerleri, bazen coşkulu akan nehirleri,
bazen durgun denizleri,
bazen karla örtülmüş toprakları gördü.
bu yolları geçerken,
hep de 'ne vakit biter ki acaba bu yollar' dedi
içinden.
kızdı
içinden 'asıl yolun sonu değil
yolculuk önemlidir' diyenlere...
günler akıp geçti, mevsimler değişti.
yollar bitmedi, bitmedi...
yürüdükçe yolları, yaklaştı bir adım daha
ferahlığına, ışığına.
fark etmeden yaklaştığına ışığına...
yandı yandı içleri hep yürürken yolları...
bazen uzun ve hiç bitmeyeceğini sandığı tünellere
girdi.
tünellerden çıkıp, ne zaman biteceğini hiç
bilmediği
uzun uzun yollarda yürüdü.
yürüdü...
bu yolların sonunda köprülerin olduğunu,
her tünelin bir çıkışı olduğunu,
birbirinden ayrı gibi arasına denizler girip

birleşmeyeceğini sandığı,
oysa basit bir köprü ile tüm yolların geçilebildiğini
anladığı köprülerden geçti.
yandı...
geldiğinde ise tünelin sonu
gözlerini yaktı ışığın şiddeti.
kapadı gözlerini,
kapattı gözlerini
bulmak, görmek için yandığı ışık.
dünya âleminin güzelliğini görmeye...
indirdi perdelerini gözlerine.
açtı
karanlık
aradığı ışığın önündeki perdeleri.
kendisi ile kendisi arasındaki...
serpti içine suları.

aşka yürüyüş

ben nicedir gönlünün bahçesindeyim.
ne kadar da güzel ağırılıyorsun beni.
yer, gök, denizler diyarında gezdiriyorsun
usul usul tutup ellerimden.
şefkat ve sevgi akıyor ellerinden ellerime.
tüm varlığım hafifliyor ellerinde...
gezdiriyorsun diyarlarını, tutarken elimi
her diyarın müziğini dinletiyorsun usul usul.
dans ediyor varlığım, müziği ile diyarlarının...
ellerin ellerimde kuşlar diyarına gidiyoruz,
hepsi ayrı ayrı nağmeler söylüyor.
şaşkınım
nasıl da karışmıyor nağmelerinin sözleri
birbirine diye...
birden kesiliyor yerin toprağından ayaklarım,
göğün yükseğine çıkarıyorsun yedi kat...
her bir katı göklerin rengarenk.
gözlerim şaşkın, ilk defa gördüğü
bu renk cümbüşü karşında.
ne güzel de uyum içinde geçmiş renkleri birbirine.
daha anlamadan göklerin yedi katının
renklerinin güzelliğini, buluyorum kendimi
denizler âleminde, ellerin ellerimde...

denizkızları, rengarenk balıklar, mercanlar,
denizkabukları gezdiriyor beni ...
büyülenmiş, ama en çok da şaşkın geziyorum
gönlünün bahçesinde,
ellerimde ellerinin sıcaklığı,

ki bana hatırlatan rüyada olmadığımı...
ben bir anka kuşuyum gönlünün bahçesinde.
gezdiren gösterdikçe diyarlarını,
yanıp kül oluyorum cennetinin güzelliği ile...
kül olmuş bedenimden yeniden doğuyorum
her gün.
ve ben gönlünün bahçesinde
yeniden doğmak için ölüyorum her gün.
ölmek için yaşamak nasıl bir duygudur bilir
misin sen
sevgili, hem de her gün...
hem korkmak ölmekten, çırpınmak kanatlarınla,
hem de göreceğin yeni diyarların
heyecanlı telaşıyla çırpınmak kanatlarını
göğe doğru...
her gün yeniden doğmak için beklemek kafesinde;
sevdiğinin elini görebilmek için
kafesinin kapısında sabırla
beklemek nedir bilir misin?
açsın kafesi ve uçsun özgürce
diyarlarında sevdiğinin gönül bahçesinin.
özgürlüğüne kavuşturacak eli beklemek,
beklemek, beklemek...
bir yandan da ya gelmezse diye düşünüp durup
kalbini yine ateşe atmak...
her daim yanıyorum, her yerim yangın yeri...
oysa ben sadece denizime kavuşmak için
akmak isteyen bir nehirken
su olup akmak isterken denizlerime doğru,
beni bu ateşlere düşüren,
elleri ile ateşe bırakan da kimdir?

yoksa sen misin sevgili?
yoksa canımın canı, gündüzüm, maşukum,
öteki yarım, yârim sen misin?
ben, teslim olmuşken varlığına,
gönül bahçende bir kafesin içinde
hapis olmaya razı olmuşken,
uçmak varken göğün semalarında...
yoksa sen misin beni hapis eden bu altın kafese?
her an yandığımı, doğduğumu küllerimden,
görmenin verdiği zevke dalan,
bu zevk ile sarhoş olup
meşke dalan da mı sensin yoksa?
oysa bilmez misin aşk şarabının sarhoşluğu
bir ömür sürer de
meşkinin, birkaç zamanlık
dünya vakti kadar sürdüğünü...
yoksa sen
aşk ile meşk etmeyi mi unuttun?
aşk olmadan meşk olmayacağını da...
sana ne oldu ki bunları eder oldun,
ne oldu da anka kuşunu hapis eder oldun
gönlündeki altından kafese?..
avuçlarında sıkı sıkı tutmak yerine,
bıraksan semalara doğru uça özgürce
kendi göklerinde, evinde doya doya,
doldursa kendi göklerinin nefesini ciğerlerine,
sonra gelip omzuna konsa,
fısıldasa kulağına oranın güzelliklerini bir bir,
kendi evinin havası ile içine çektiği.
sonra kalbinin üstüne seninkini alsın.
bir çırpıda uçsanız semalara doğru 'bir' olsanız...

an

rüzgar u ururken ruhumun üstündeki tozları,
her Şey hafifler.
an olurum.
bir olurum
rüzgar ile.
varlığıma, hayata, yaŐama
en çok sana sunarım Őukranlarımı.
en çok r zgarımı severim
bu anları yaŐatıp geçtiği için içimden.
kalbim, i im
serinler, hafifler.
zaman durur...
an olurum.
işte senin varlığın böyle bir andır.
içimde.
varoluŐuna Şükür...

ab-1 hayat

o kadar özlemişim ki,
seni.
hiç bitmeyen ab-1 hayat çeşmenden akıttığın
hiç bitmeyen suyu bir çırpıda kana kana içsem
yine de susuzluğunun özlemi bitmez.
biten sadece bitmeyen suyu olur,
çeşmesinin ab-1 hayatın.
sen,
dinsin diye özlemim 'iç benden kana kana'
diyorsun.
diyerek ne de güzel ediyorsun.
ki zaten sen ne dersin güzelini dersin.
'sel olup içine akayım,
ferahlatayım yangınlarını' diyorsun,
ferahlatıyor sözlerinin nağmeleri
özlemin ile yanan içimi.
'oh' dedirtiyor, 'dünyalar da varmış.'
peki bilmez misin ki
celladım olacağının,
iç benden kana kana
bitmez benim sularım diyerek.
daha da coşkulu,
gürül gürül akıtarak çeşmesini suyunun.
ben, seni nasıl celladı ederim ki bu ölümlü
bedenin?
içmem ki
gürül gürül akan sularından.
istesem de içmem,

sen, bana yasaklı elmasın.
içersem suyundan kana kana
kanıp susuzluğuna özleminin
kovulurum cennetinden.
yakıp küle döndüren aşkının.
söyle
içeyim mi yasaklanmış suyundan
ab-ı hayat çeşmenin,
ki akmak istemekte iken gürül gürül
içimin yangınına,
kaplamak isterken tüm yanan yerlerini ruhumun?
ey canımın efendisi söyle
içeyim de bitmeyen suyundan
kovulup, cennetinden aşkının
düşeyim mi bu dünya dedikleri çöle?

mavi

şimdi yerim dünyadaki cennetim.
şimdi yerim baharım,
şimdi yerim baharın mis kokusunu yaydığı
bahçeler,
şimdi yerim can suyumun aktığı çeşmeden
doyurmak,
yeşillendirmek kurumuş topraklarımı
şimdi yerim, kendi cennetim
şimdi yerim aşkın suret bulmuş mavi denizim
hoşgeldin mavim, cennetim, baharım.